

Visszapillantó

avagy a Tinódi öregdiákjaink párás tükreben

Sziasztok, kedves Tinódis Diákönkormányzat!

László Veronika vagyok, és 2003-tól 2008-ig lehettem büszke diákja a Tinódinak. Tudással és biztatással felvértézve indultam tovább a Perczel Mór Gimnáziumba, emelt történelem és irodalom szakra, itt 2012-ben érettségiztem.

2012-től 2014-ig a Budapesti Gazdasági Egyetemen tanultam, majd átjelentkeztem a Pannon Egyetem Gazdaságtudományi Karára, ahol közgazdaságtant tanulok, gazdálkodás és menedzsment szakon.

Milyen emlékeid vannak az iskoláról?

Nagyon szerettem, hogy az iskolában rendszeresen voltak koncertek és műsorok, a legjobb élményeim ezekhez kötődnek. Sohasem unatkoztunk, mindig valami előadásra készültünk, vagy a többi diáknak szurkoltunk, hogy sikeres legyen a produkciójuk.

Egyik kedves emlékem a felsős történelem órákhoz kötődik. Szabó Szilárd tanár úr megállapodást kötött az osztállyal, miszerint, ha szorgalmasan tanulunk és rendben zajlanak az órák, akkor gyorsabban végére érhetünk a tananyagnak. Ezután a fennmaradó órákban kiélvezhettük a „megérdemelt jutalmat”, és focizhattunk.

Másik, számomra kedves emlék harmadikosként történt velem, mikor is Márti néni először kiválasztotta a rajzomat, és kitűzte a fal újságra. Annyira büszke voltam magamra, hogy mai napig emlékszem – ha jól sejtem, mindenkinek kint volt a rajza, de az összes diák „kiválasztottnak” érezte magát.

Szeretnél ide járni?

A 2002/2003-as évben kezdődött meg az általános iskolai oktatás a Tinódiban, én is ettől az évtől kezdve ide jártam, szóval igazi „öregdiák” vagyok. Nagyon boldog voltam abban a hat évben, amit ott tölthettem. Visszagondolva szerintem ennek az volt az oka, hogy a többi iskolától eltérően itt nem azt jutalmazták, ha „kívülről tudtam az anyagot”, hanem a kreativitásért, művészeti tevékenységért is ugyan olyan elismerést kaptam, mint egy jól megírt dolgozatért.

Melyik tanszakra jártál, kik voltak a kedvenc tanáraid?

Tanultam zongorát Teleki Miklósnál és szolfézst Homoky Viktornál, drámát Egervári Györgynél, néptáncot Paár Tibornál, és rajz-festészet szakra jártam Katóné Szántó Mártához.

Láthatjátok, próbáltam minden lehetőséget kihasználni, amit az iskola nyújtott, és titeket is erre biztatlak, hiszen a szakkörökön megszerzett készségeket többet fogjátok használni a későbbi tanulmányaitok során, mint a kötelező tananyagot.

A mai gyerekeknek mit üzennél, megérte a kitartás?

Szeretném, ha tudnátok, hogy nem a mostani jegyeitek határozzák meg kik és mik is szeretnétek lenni. Ha valamelyik tárgyból nem kaptok jó jegyet, de érdekel titeket, akkor ne adjátok fel, ezt saját tapasztalatból mondom. Én végzős Tinódisként matematikából kaptam a legrosszabb jegyet a bizonyítványomba (teljesen jogosan sajnós), az Egyetemen pedig az egyik legjobb matekos vagyok. Tűzzétek ki a célt, gyakoroljatok sokat, és ha először nem sikerül valami, ne adjátok fel!

Milyen sikereket értél el, oszd meg velünk, hogy mi is örülhessünk!

Ez év szeptemberétől Finnországban fogok tanulni egy szemesztert a Lapland Egyetemen (a Lapland University of Applied Sciences) nemzetközi gazdálkodás szakon, amire régóta készültem.

Hogyan élsz, mik a terveid a jövőben?

Most éppen egyetemista életet élek Veszprémben, a következő évtől diákmentor leszek, és készülök a diploma utáni megmérettetésekre is. Persze az egyetemi élet nem csak tanulásból áll, a barátaimmal töltök sok időt, és a Finnországi tanulmányaim alatt szeretnék külföldi kapcsolatokra is szert tenni.

El tudsz jönni a szülinapra?

Még nem tudom biztosan, de ha Enyingen járok, mindenképpen benézek:)

Üdvözlettel,

László Veronika